

జై లో ఒక పావలా మాత్రమే వుంది. ఈ పావలాలోనూ ఏ పది పై నలకా ముందు బ్రేకులు బాగుచేయించుకుంటే. సైకిల్ని మొదట ఏక్సిడెంట్ల బారినంచి తప్పించుకోవచ్చు. తర్వాత వెనక చక్రం బాగుచేయించుకోవచ్చు. కానీ ఈ పావలాలో ఈ రెండు బ్రేకులూ అవుతాయా;

రిపేరవగానే కనీసం రూపాయనా వుచ్చు కుంటాడేమో?

మా ఆఫీసుకి వెళ్ళేదారిలో సినిమా పోస్టర్ల స్తంభాలకింద ఓ కుర్రాడున్నాడు. ఆ స్తంభాల మధ్యగా ఓ చిరిగిపోయిన టార్పాలిన్ ముక్కని ఎండ తగలకుండా షెల్టర్లా అటూ, ఇటూ తాళతో కట్టాడు. ఓ పాత ట్రంకుపెట్టెలో సైకిల్ పనిముట్లు,

సైకిల్ పంపు. ఒక చిన్న మూకుడులో నీళ్ళు పెట్టుకుని, ఫుట్ పాతని కొంత ఆక్రమించుకుంటే చిన్న దుకాణం పెట్టుకున్నాడు. ఎప్పుడూ హుషారుగా నవ్వుతూ ఉంటాడు. వాడు మంచివాడులాకూడా ఉన్నాడు. బ్రతిమాలితే సాధ్యమైనంత తక్కువలో రిపేరు చేయవచ్చు. వాడి దగ్గరకు తీసికెడితే మంచిదని తోచింది.

సైకిలు మెల్లిగా తొక్కుకుంటూ వాడి దగ్గరకి చేరాను. వాడు మరొకరి సైకిల్కి గాలి కొడుతున్నాడు. ఎందుకో వాడివేళ మౌనంగా, అదోలా ఉన్నాడు. వాడు సాధారణంగా రిపేరు చేయించుకోడానికి వచ్చిన వాళ్ళతో మాట్లాడుతూ, నవ్వుతూ పని చేస్తుండటం నాకు గుర్తు. వాడెలా వుంటే నాకేంగానీ పావలాలోపుగా నా పని జరిగిపోతే అంతే చాలు. వాడు నన్ను చూడగానే ఏం చెయ్యాలి బాబూ? అన్నాడు. వాడికి సైకిల్ని చూపించి బ్రేకులు వెయ్యాలని చెప్పాను. సైకిల్ని పరీక్షగా చూసి, "దీనికి శాన రిపేరున్నది సార్" అన్నాడు.

"ముందు బ్రేకులు వెయ్యవయ్యాచాలు" అన్నాను. బ్రేకుల కండిషన్ ఓసారి చూసి,

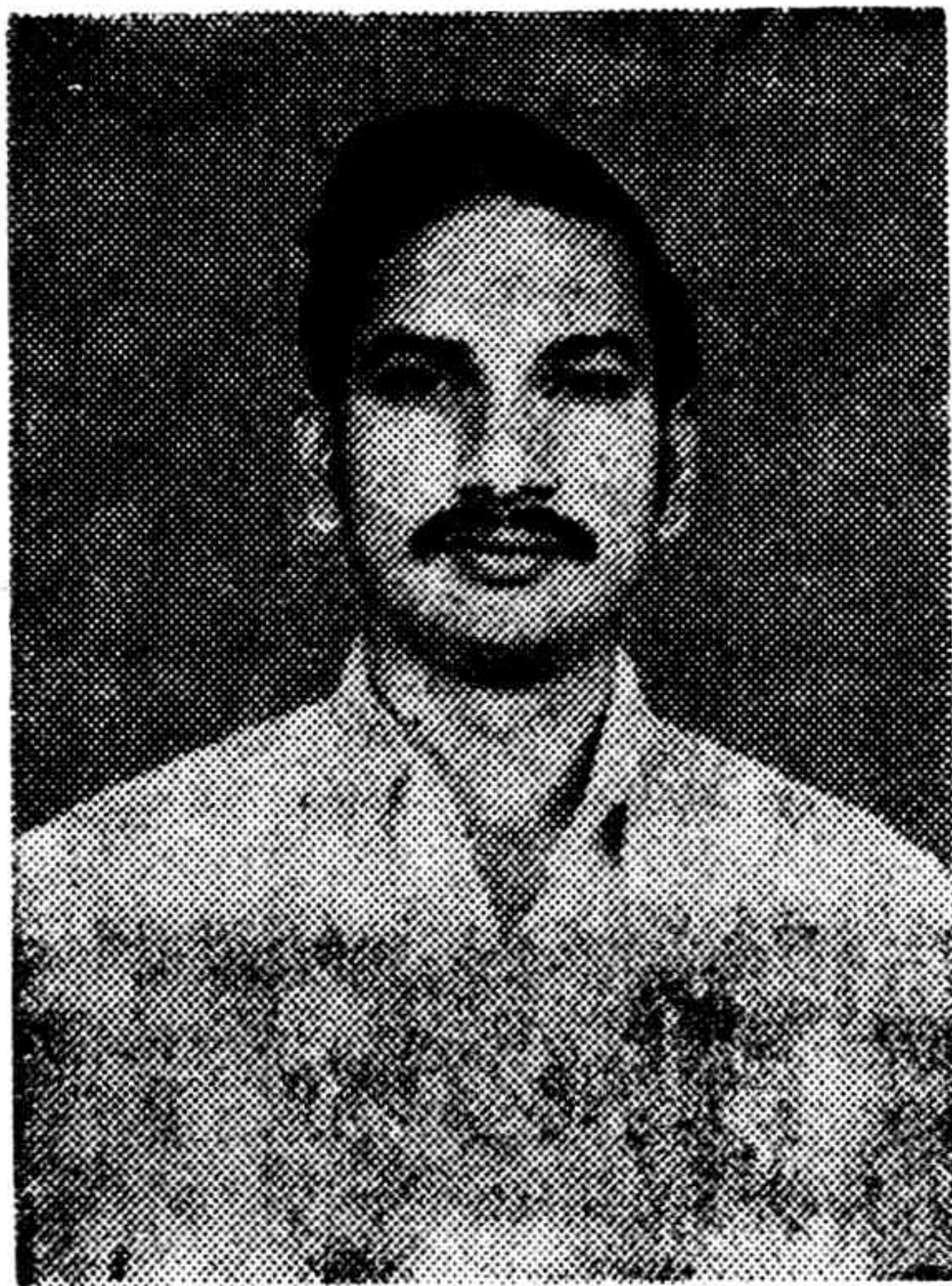
సలహాలివ్వడం వేరు, సహాయం చేయడం వేరు. పావలా కష్టాలు పావలాతో కాని తీరవు.

"పూర్తిగా అరిగిపోయాయి సార్. రెండూ వెయ్యాలంటే ఓ అర్థ రూపాయవచ్చి" అన్నాడు. ఒక్కసారి పచ్చి వెలక్కాయ పడ్డట్టయింది. వాడిని మంచి చేసుకుని బ్రతిమాలుకుంటేతప్ప గత్యంతరం లేదనిపించింది.

"ఓ పదిహేను పై నలిస్తాను.....పోనీ పాతవే మంచి వేవే నా ఉంటే చూడవోయ్ ప్రస్తుతానికి పని జరిగేలాగ".... అన్నాను కాస్త లౌక్యంగా.

"మీరే అట్టాగంటే మా కు మా త్రం ఎట్టా గడస్తుంది సార్" అన్నాడు. "అవుననుకొ మీకూ మాకూ తేడా లేదూ? మీరు ఏ రోజు కారోజు కష్టపడి సంపాదించుకుని ఖర్చు పెట్టుకుంటారు. మీకు సంఘమూ, పరువూ, మర్యాదా, హోదా ఇలాటివాటితో సంబంధంలేదు. ఎనే ముఖ్యం మీకు. మీకు నెలకి ఒక్కసారే డబ్బు వచ్చి మాయమవ్వదు. కానీ మేమో! అటు గొప్పవాళ్ళంకాము, ఇటు మీలాగ బ్రతకలేము..... రెండిటికీ చెడ్డ వాళ్ళం...."

పావలాసిద్ధాంతం
వి.వి. సత్యపునాథ్

వి. వి. సత్యప్రసాద్

వాడు నా సంభాషణ విన్న తర్వాత ఏం అనిపించిందో.... నవ్వుకుంటూ నైకి లండుకుని వెనక చక్రం ఊడదీసి నైకిల్ని కండిషన్ లో పెట్టిస్తానని చెప్పి, ఈసారి వచ్చినపుడు పాత చొక్కా ఒకటి బహుమతి ఇమ్మని, నా దగ్గర మాట తీసుకున్నాడు.

వాడు పని చేస్తుండగా వాడితో సంభాషణలోకి దిగి, వాడి వివరాలు తెలుసుకోవాలని కుతూహలం వుట్టింది. వాడు చెప్పిన దాన్నిబట్టి నాకు తెలిసినదేమిటంటే, ముందు నైకిల్ షాపులో నెలకి పదిహేడు రూపాయల జీతం మీద నౌకరీ చేసేవాడు. ఆ యజమాని శుద్ధదొంగ. పదిహేను రూపాయల వ్యధానికీ చాలా బాధలు పెడుతూ వుంటే ఎలాగూ పని తెలిసిపోయిందికదా అని, ఈ ఫుట్ పాత్ మీద చిన్న దుకాణం పెట్టుకుని, అక్కడ నౌకరీ మానేసి, స్వతంత్ర జీవనం సాగిస్తున్నాడు.

“మరి ఇప్పుడు నీ సంపాదన ఎలా ఉందోయ్” అని అడిగాను. వాడు చిరు నవ్వు విసురుతూ “నాకు మీలాగ సంసారం బాదలులేవుగదా? కాని, మా అయ్యమాత్రం ఉన్నాడు సార్” అన్నాడు.

అని కాస్తేపు ఏదో అలోచనలో పడ్డాడు. “ఎమిటి అలా అగిపోయావ్?” అన్నాను. “ఎమీలేదు సార్....మా అయ్య ముస లోడు. నిన్న ఏదో జబ్బు చేసిందంటే నూట్టానికెళ్లలేడు.”

“ఎమిటో చిత్రంగా మాట్లాడుతున్నాడు. “మీ అయ్యతో ఉండటంలేదా నువ్వు?” అని అడిగాను.

ఈ ప్రశ్నతో వాడి తండ్రి తాలూకు కథనంతా వివరంగా చెప్పాడు—చాలా విచారంగా మొహంపెట్టి.

వీడికి, వీడి తండ్రికి ఎప్పుడూ దెబ్బ

మి ని ఫ జి ల్ నెం-1.

గెలవండి రూ. 15,000/-

ప్రవేశ రుసుము : 1 కూపను రూ. 1/-, 10 కూపస్లు రూ. 5/-
ముగింపు : 15-11-77 ఫలితములు : 20-11-77 “ఆంధ్రజ్యోతి” డైరీలో

గు					×
సి					
భ		లే			×
		రా		ము	
		డు			×

గడిలోని “చిత్రాల” పేర్లు తెల్ల కాగితముపై కరెక్టుగా వ్రాసి పంపవలెను. ప్రవేశ రుసుము క్రాస్ చేయని I. P. O. ద్వారాగాని, M. O. ద్వారాగాని పంపుతూ, M. O. రకీదు మీ కూపస్లతో జత పర్చండి. విజేతల లిస్టుకు మిని ఫజిల్ నెం-2 ఎంట్రీలకు 0-45 ప్రె. స్టాంపులు పంపండి. విజేతలకు తెలియవచ్చుటకు మీ M. O. ల, కూపస్లు, I. P. O. ల ఈ క్రింది అడ్రసుకు పంపండి.

Sri BALAJI TRADERS, Mukherjee Gardens,
(P.o.) MIHIJAM-815354, (Dt) Dumka (Bihar) R.s. Chittaranjan.

సవరణ : మా సినీ ఫజిల్ నెం-1 లో 3వ ఆధారము చివర “నటీ నటులు” అని “ఆంధ్రజ్యోతి వీక్లీ 21-10-77 43వ పేజీలో తప్పుగా ప్రకటించబడినది. “నటీ నటులు”కు బదులుగా “నటీనటుడు” అని చదువుకోవలెను. కి సొల్యూషను ఏదో ఒక్క మాట మాత్రమే కరెక్టు.

ఇట్లు
శ్రీ బాలాజీ ప్రేడర్స్

అయ్యయ్యయ్య...

రుచిక్

అంబర్

CINEADS AFT277

గ్లూకోజ్

బిస్కెట్లు

ఆంబర్ పుడ్స్
హైదరాబాద్-500013.

విశాఖ సాహితీ స్వగతం

కవితా సమితిలాంటి చారిత్రాత్మక కవితా సంస్థలు. విశాఖ సారస్వత వేదికలాంటి వాఙ్మయ పీఠాలూ. విశాఖ రచయితల సంఘంలాంటి శక్తి మంతమైన రచయితల సంఘాలూ విశాఖపట్నంలోనే వుండగా 1971 ఏప్రిల్ నాలుగున పదహారుమంది రచయితలతో కొత్తగా ఏర్పడింది "విశాఖ సాహితీ"

రచనకు కమిట్ మెంటు అవసరమా కాదా. రచనంటే కేవలం ఒకే రాజకీయ సిద్ధాంతానికి కట్టుబడి చేసేందేనా, రచయితల కర్తవ్యం కొండగలి లాంటి

దుమారంలో కొట్టుకుపోవడమేనా అని యింకా రకరకాల సందేహాలు వచ్చి నప్పుడు కాదని కీర్తిశేషులు అంగర వెంకట కృష్ణారావుగారంటే ఆ నాడలా

వెలిగిన దీపం యింతై అంతై ఘనమై పోకుండా నిలబడి యే రచయిత అయినా ఒక రాజకీయ సిద్ధాంతానికి కట్టుబడి వుండడంకన్న రచన అనే పవిత్రమైన ధ్యేయానికి కట్టుబడివుండడం అవసరమని, ముఖ్యమని నమ్మి సాహితీ క్షేత్రంలో రస వత్తర వ్యవసాయం చేస్తున్న యువతి యువకులు అనేకమంది చేరేరిందులో.

కవిత్వానికి ఆనందమే, ఉపదేశమే ప్రయోజనాలుగా నమ్మినవారు వీరు. రాజకీయమేకాని, ఆర్థికమేకాని, సాంసారికమేకాని నిత్య జీవితంలోని మరో రంగానికి సంబంధించినదేకాని ఎందులోనైనా కష్టంలో వున్నవాణ్ణి చూసి సానుభూతి పొంది దాన్ని యితరులకి పంచిపెడదామని కలిగే సహజమైన కొరిక కొండొకచో మార్క్సిజం కావచ్చు. అయినా ఆ మేరకి ఈ రచయితలంతా మార్క్సిస్టులు.

స్వీయ రచనా పఠనం, వాటిమీద పరస్పర అభిప్రాయ వివరణ, సమకాలీన

సాహిత్య సిద్ధాంతాలపై గోమల, చర్చల నిర్వహణ-యివి విశాఖ సాహితీ పద్ధతిగా నెలకు రెండుసార్లు నిర్వహించే కార్యక్రమాలు. ఆపైన విద్యాపీఠమైన విశాఖ నగరానికి సాహిత్యానికి సంబంధించిన మేధావు లెవరొచ్చినా వారంగీకరిస్తే వారిని శ్రద్ధగా వినడం, యేడాదికి రెండు మూడు పుస్తకాలు సభ్యుల సహకారంతో ప్రచురించడం యివి ప్రత్యేక ఆదర్శాలు. ఈ లెక్కని 150 సమావేశాలూ పద్నాలుగు పుస్తకాలు టర్నోవరు.

ఈ యేడాది ఆగస్టు 13, 14, 15 తేదీలలో విశాఖ సాహితీ నిర్వహించిన సాహితీ మహోత్సవం పదేళ్ళు యిటు అటుగా ఏ వూళ్ళోనూ తటస్థ పడని సాహితీ సంక్రాంతిగా విమర్శకులు పేర్కొన్నారంటే ఆ ఘనత ముఖ్యంగా "విశాఖ సాహితీ"కి కాక ఆ సభల్లో పాల్గొన్న మేధావులకు, వక్తలకు చెందుతుందని నవినయంగా మనవిచేస్తున్నాను.

—కొసనా.

లాటే. ఈ కుర్రాడు చెప్పినమాట ఏదీ వినడట ఆ ముసిలాడు. ఆరోగ్యం బాగా లేదని డాక్టరు చుట్ట కాల్చినీయొద్దనీ, సారా తాగనీయొద్దనీ చెపితే, వీడిమాట లక్ష్య పెట్టకుండా వీడికి తెలియకుండా వీడి జెబులో డబ్బులు తీసేసి రెండూ తాగేస్తూ ఉంటాడట వాడికి ఓపిక ఉన్నంతవరకూ సహించాడు. ఓ రోజు తీవ్రంగా దెబ్బలాడుకుంటే, ముసిలాడే వీణ్ణి ఇంట్లోంచి వెళ్ళి పొమ్మని తరిమేశాడు. వాడు ఓ చిన్నగది అద్దెకు తీసుకుని వేరే వుంటున్నాడు.

“మరి ఇప్పుడతనికి ఎలా గడుస్తుంది?” కుతూహలంగా అడిగాడు. “మా అయ్య కేమి సారీ.... సొంత కొంప వున్నాది.

నెలకో ముప్పై రూపాయలు అద్దె డబ్బు లొత్తుంటాయి.” అన్నాడు.

మా సంభాషణ ఇంకా కొనసాగేదే - కానీ ఇంతలో నా స్నేహితుడు రాఘవ రావు రొడ్డు అవతలి అంచున వెడుతూ నన్ను చూసి కేకేశాడు. నేను రొడ్డు దాటి అతని దగ్గరకి వెళ్ళాను. అక్కడ కిళ్ళీ కొట్టు దగ్గర సిగరెట్స్ కొనుక్కుని చెరోకటి కాల్చుకుంటూ, ఏవో విషయాలు మాట్లాడుకుంటున్నాము. నేను రాఘవరావుతో మాట్లాడుతున్నా, నా దృష్టి నా సైకిల్ మీద రిపేరర్ మీదా అప్పుడప్పుడు పడుతూనే ఉంది-మధ్యలో ఆ సైకిల్ రిపేరు చేసే వాడి దగ్గరకి ఓ కుర్రాడు పరుగెత్తుకు రావడం, వాడు ఏదో చెప్పి పరుగెత్తుకు పోవడం చూశాను. రాఘవరావు వెళ్ళి పోయాక, నేను సైకిల్ రిపేరర్ వైపు రావడానికి ఉపక్రమించి. రోడ్ క్రాస్ చేయడంకోసం నిలబడ్డా. ఇంతలో ఒక శవ్వి నలుగురు మోసుకు వెడుతున్నారు. వాళ్ళు ఈ సైకిల్ వాడిదగ్గర ఓ కణం సేపు ఆసారు. అందులో ఒకడు ఈ అబ్బాయిని తిట్టిపోశాడు. మళ్ళీ అందరూ అక్కణ్ణించి కదిలారు- ఈ అబ్బాయి, నా సైకిల్ ని అలా ఒదిలేసి వాళ్ళతోకూడా కొస్తూ దూరం నడిచివెళ్ళి ఏదో మాట్లాడి వెనక్కి వచ్చేశాడు.

రు. 5000-00 విలువగల బహుమతి గెలవండి: ఎం.టి.పీ.జి. లేదు.

సహాయమునకు 34 మొదటి బహుమతి : వాచీలు, కమెరాలు, కేవు రికార్డర్, రికార్డు మొత్తముగల సమూహ ప్లేయర్, జపాన్ మోడల్ ట్రాన్సిస్టర్ లో (ఏదైనా ఒకటి.) కన్సోలేషన్ బహుమతి : అమెరికన్ డిజైన్ చీరలు లేక జపాన్ మోడల్ ట్రాన్సిస్టర్ సగం దరవై. ఇతర వాటితో వెరుగా వున్న ప్రత్యేక సౌల్యావనుకు మొదటి బహుమతి. అదేరకంగావున్న సౌల్యావనుకు కన్సోలేషన్ బహుమతి వుండును. ఇది ఒక నేర్పు ప్రమోషన్ పతకం. ప్రమోటర్ల తీర్మానము ఖాయ మైనది మరియు వట్టబడ్డమైనది. ఆఖరు తేదీ : 7-12-77

1	16	13	4
11	6	7	10
8	9	12	5
14	3	2	15

నిబంధనలు : 1. తెల్లకాగితముపై వదహారు ఖాళీ గడులను సమూహాలో వున్న విధంగా తయారుచేసి 2 (రెండు) నుండి 17 (పదిహేను) వరకుగల అంకెలను ఒకేసారి ఉపయోగించి నిలువుగా అడ్డముగా అయిమూలగా ఎటుకూడినా మొత్తం 38 (ముప్పై ఎనిమిది) వచ్చునట్లు అమర్చాలి. ఫలితాలు ప్రకటించిన వెంటనే బహుమతి గెలిచినవారు ఆయా బహుమతులకు పోస్టేజీ, ప్యాకింగ్ ఫీజులు చెల్లించుటకు తెలియపర్చబడును. ఇంటిమేషన్ రెజిస్ట్రార్ వీయబడిన విధంగా బహుమతులు పంపబడును. ఒక కుటుంబం ఒక ఎం.టి.పీ.జి. మాత్రమే పంపాలి. మొట్ట మొదటగా చేరిన ఎం.టి.పీ.జి. ప్రత్యేక బహుమతిగా రు. 101/- నగదు ఇవ్వబడును.

IMPEX INDIA (WAJ) Besti Chinotian, Paharganj, New Delhi-55,

వాడు తిరిగి వచ్చి కూర్చునే సరికి నేను అక్కడికి చేరాను. వాడి కళ్ళు కన్నీటితో తడిసి వున్నాయి.

“ఎందుకోడు ఏడుస్తున్నావ్?” అన్నాను.

“మా అయ్య సార్.. గంటకితం సచ్చి పోయాడంట.”

నేను నిర్ఘాంతపోయాను - పాపం.... ఇప్పటిదాకా తండ్రి గురించే చెప్పాడు. ఈ రోజే వాడికి చావు రావాలా! చాలా హృదయ విచారకమైన సంఘటన. అయినా వీడేమిటి అంతవరకూ వెళ్ళి తిరిగి వచ్చేశాడు. తండ్రి చనిపోతే పని మానేసి వెళ్ళి దహన క్రియలూ అవీ జరిపించక ఎవరో పోయినట్టు ఊరుకున్నాడు.

“విషయ్య! మరి ఇలా ఉండిపోయావేమిటి? పని మానేసి వాళ్ళ కూడా స్వశాసం దాకానైనా వెళ్ళక్కర్లేదా? వెళ్ళు... ఇక నా సైకిల్ రిపేరు చాల్లే....” అన్నాను.

వాడు మరింత గొల్లుమని ఏడ్చి అక్కడ గోనె గుడమీద చతికిలబడిపోయాడు.

వాడి ఏడుపు చూస్తుంటే నాకు మరింత బాధ కలిగింది.

“నాయనా. నువ్వు చిన్న కుర్రాడివి. నా మాట విను... ఇలా ఏడుస్తూ కూర్చుంటే పోయినవాళ్ళు తిరిగి వస్తారా?” అని స్టాక్ కన్సోలేషన్లు చెప్పడం మొదలుపెట్టాను. వాడి ఏడుపుని మధ్యలో ఆపి,

“నా కష్టం మీకు తెల్యదు సార్.... పోయినోడు ఇయ్యాలే పోయాడేటా అని నేనేడుతున్నాను. ఆ ఎదురుగా టీ దుకాణం వాళ్ళి సూడండి.. ఆడికి, నాకూ జగడమై నాది సార్.... ఆడేమో మునిసిపాలిటీ వాళ్ళకి నా మీద పితూరీ సేసిండు. ఈ దుకాణం ఎట్టిన కాణ్ణించి ఇప్పటిదాకా వన్ను గట్టలేదని మున్సిపాలిటీ వాళ్ళు పది రూపాయల పైను ఏకారు సార్ - రేపుగాని కట్టకుంటే, వాళ్ళొచ్చి కానా గడ విడ సే త్తారు సార్-బిర్ద స్త్రీగా నా సామానంతా లాక్కెళ్ళిపోతారు సార్ - పొద్దుట్టుంచి కూకుంటే ఆరూపాయ లొచ్చాయి. సందేశదాకా కూకుంటే మరో నాలుపాయలొ త్తాయని పట్టుదలతో పని

సేతున్నాసార్-నా కరమ కాకపోతే మా అయ్య ఇవాళే పోవాలా? దుకాణం ఎట్లా మూసేది సెప్పండి? పోయినోడు ఎట్లాగూ పోయాడు. మా సుట్టాలు ఆయన్నీ సూసుకుంటారు. నేను మరో నాలుపాయ లొచ్చే దాకా కూకుని, తర్వాతే మా అయ్య సంగతి జూసుకుంటా అంతకుదప్ప నేనేటి సెయ్య గల్తు సెప్పండి? అన్నాడు మధ్య మధ్యలో వెక్కిళ్ళతో-ఆయాసంతో-ఆవేదనతో:

వాడి ప్రవృత్తికి ఆశ్చర్యపోయాను: వాడికున్న జటిల సమస్యని ఏ విధంగా పరిష్కరించాలొ అర్థంకాలేదు. పోనీ.... వాడి పైను కట్టి నేనేదె నా సహాయం చెయ్య గలనా.. అనుకుంటే....

ఒకసారి జేబు చూసుకున్నాను. ఉచితంగా సలహాలివ్వడమే కాని సమయానికి సహాయం చెయ్యలేని నా అసహాయతకి నిట్టూర్చి, ఉన్న ఒక్క పావలాని వాడికిచ్చేసి, బుర్ర గోక్కుంటూ ఇంటి దారి పట్టాను. ★

తిరుమల-తిరుపతిలో పసతి సౌకర్యాలు

తిరుపతిలోను, తిరుమలలోను ఉచితంగా యిచ్చే సత్రములు (ధర్మ కాలలు) తిరుమల - తిరుపతి దేవస్థానం వారికి చాలా కలవు.

తిరుమలలో అందమైన వందలాది కాచేజీలు వున్నాయి. చాలా తక్కువ వార్షికు వసూలు చేస్తారు. సగం కాచేజీకి అయితే అయిదు నుంచి తొమ్మిది రూపాయలవరకు, పూర్తి కాచేజీ అయిదుగురు సభ్యులుగల కుటుంబానికి, పన్నెండు మంది సభ్యులుగల కుటుంబానికి పూర్తి కాచేజీ బాగా సరిపోతుంది.

అన్ని సౌకర్యాలతో తిరుమలలో 11 వేల నుంచి 15 వేల వరకు యాత్రికులు వుండవచ్చు. కాని, తరచుగా దేవాలయానికి వచ్చే యాత్రికుల సంఖ్య 25 వేలకు మించుతూ వుంటుంది. అందువల్ల, చివరి నిమిషంలో యిబ్బంది పడకుండా వుండడానికి కాచేజీలను ముందుగానే రిజర్వ్ చేసుకోవలసిందని యాత్రికులకు సలహా.

రిసెప్షన్ ఆఫీసర్, తిరుమల - తిరుపతి దేవస్థానములు, తిరుమల (ఫోన్: 2571) కు వ్రాసి వారం రోజులు ముందుగానే కాచేజీ రిజర్వ్ చేసుకోవాలి. రిజర్వేషన్ కోరుతూ పంపే ధరఖాస్తులతోపాటు, 20 రూపాయల డిమాండ్ డ్రాఫ్టు గాని, మని ఆర్డర్ రశీదుగాని పంపించాలి. లభ్యమయ్యే అవకాశాన్నిబట్టి కాచేజీ రిజర్వ్ చేయడం జరుగుతుంది. అదనపు సౌము్యను వాపస్ చేయడం జరుగుతుంది.

మనిఆర్డరుగాని, డిమాండ్ డ్రాఫ్టుగాని తిరుమలలో అందగానే, ధరఖాస్తుదారులకు రిజర్వేషన్ కార్డులు పంపించబడును. కాచేజీ కేటాయింపు కోసం ఆ రిజర్వేషన్ కార్డులనుగాని, మనియార్డర్లు, డిమాండ్ డ్రాఫ్టు రషీదులనుగాని తిరుమలలోని ఎంక్వైరీ ఆఫీసులో చూపించాలి.

సామాన్యంగా రిజర్వేషన్ ఒక రోజుకు మాత్రం చేస్తారు. ఇంకా ఎక్కువ రోజులకు కావాలంటే లభ్యమయ్యే కాచేజీలమీద ఆధారపడి వుంటుంది. ముందుగా హామీ యివ్వడం జరగదు.

యాత్రికులు తమ సామాన్లను భద్రపరచుకోడానికి తిరుపతి: తిరుమల దేవస్థానముల వద్ద “కోక్ రూమ్స్” సౌకర్యాలు వున్నాయి. వంటచేసుకోడానికి పాత్రలు కావలసివస్తే, కొద్దిపాటి డిపాజిట్లు చెల్లించి యాత్రికులు వంట పాత్రలు దేవస్థానముల నుంచి తీసుకోవచ్చు. 30 రూపాయలు డిపాజిట్లు చేస్తే గోడేజ్ తాళాలుకూడా యాత్రికులకు యిస్తారు.

తిరుమలవద్ద దేవస్థానముల వారు పెక్కు ఫలహార కాలలను నడుపుతున్నారు. న్యాయమైన ధరలకు భాగహారం ఆ కాలలలో అమ్ముతారు.

ఎ గ్వి క్యూ టి వ్ ఆ ప్ సర్

తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు, తిరుపతి.